

Capitolul 1

– Tom!

Nimic.

– TOM!

Nimic din nou.

– Ce-o fi de capul băiatului ăsta? Măi, TOM!

Niciun răspuns.

Bătrânica își lăsă ochelarii în jos pe nas și cercetă pe deasupra lor camera. Apoi îi așeză la ochi și se uită pe sub ei. Arareori, ba chiar niciodată nu-i folosea ca să privească prin ei pentru a găsi ceva atât de neimportant ca un băiețel cum era Tom. Erau prețioșii ei ochelari, mândria sufletului, fuseseră creați pentru a fi văzuți, nu pentru a vedea cu ei, căci vedea prin ei la fel de bine cum ar fi văzut prin ochiurile de la aragaz. Pentru o secundă păru derutată, iar apoi spuse, nu cu furie, dar suficient de tare cât să o audă până și mobila:

– Ei! Dacă te prind, să vezi tu...

Nu apucă să termine ce avea de zis că și începu să lovească pe sub pat cu mătura; avea nevoie de tot aerul în plămâni ca să scormonească bine. Nu reuși să scoată de acolo decât o pisică.

– N-am mai văzut așa pramatie în viața mea!

Se duse la ușa deschisă și privi afară spre tufele de pătlăgele și la ciumăfaiele care umpleau grădina. Nici urmă

de Tom. Așa că își ridică vocea suficient de tare cât să se audă de departe și strigă:

– T-O-O-M!

Se auzi un zgomot mărunț în spatele ei și atunci se întoarse la țanc ca să-l prindă pe băiat de gulerul jachetei, oprindu-l din fugă.

– Te-am prins! Trebuia să mă fi gândit la cămară! Ce ai căutat acolo?

– Nimic.

– Nimic! Uită-te ce ai pe mâini și pe gură! Ce-i mizeria asta?

– Nu știu, mătușă.

– Ia, că eu știu! E dulceață. Ți-am zis de vreo patruzeci de ori să nu te atingi de borcanul cu dulceață, că o încurci! Ia dă-mi nuiiua aia!

Nuiiua zvâcni prin aer anunțând pericolul iminent.

– O, Doamne! În spatele tău, mătușă!

Bătrâna se întoarse și își prinse fusta de teamă. Puștiul o zbughi în acel moment, încălecând gardul, iar apoi sărind peste el ca să dispară de-a binelea îndărătul lui.

Mătușa Polly rămase nedumerită pentru o clipă, dar apoi începu să chicotească.

– Fir-ar să fie, mereu mă las păcălită. Mi-a jucat destule feste ca să mă prind acum, nu? Dar bătrânii naivi sunt cei mai naivi dintre naivi. Calul bătrân nu se-nvață la ham, cum se zice. Dar vai de mine, că mereu născocește o altă șiretenie, de unde să-mi dau seama? Știe cât să mă necăjească, cât să nu îmi sară țandăra, și cum să mă îndulcească sau să mă amuze ca să scape, și uite așa nu apuc eu niciodată să-l învăț minte. Nu mă descurc cu băiatul ăsta

deloc și martor mi-este Domnul. Bătaia e ruptă din rai, așa cum zice Cartea Sfântă. Sunt o păcătoasă și sufăr păcatele amândurora, eu știu. E plin de rele, vai de el! E băiatul surorii mele care s-a dus, săracul, mă doare sufletul să-l altoiesc. Când îl las să scape, mă paște conștiința, când îi dau bătaie, mă doare sufletul. Ei bine, omul născut din femeie are o viață scurtă și plină de neazuri, după cum spune Scriptura. Scapă de mine astăzi și sigur va chiuli după-amiază, așa că o să-l pun mâine la muncă, ca să-l pedepsesc. E foarte greu să-l pun la muncă sâmbăta, când toți băieții se distrează, dar ce mult urăște să muncească, mai mult decât orice altceva, și este nevoie să-l educ cum trebuie sau o să cresc un copil vai de capul lui!

Iar în acea după-amiază, Tom, într-adevăr, chiuli de la școală și ce bine se mai distră! Se întoarse acasă doar cât să mai apuce să-l ajute pe Jim, micul băiat de culoare, să taie lemne pentru ziua următoare și să facă surcele pentru focul de dinaintea cinei; în fine, ajunse la timp ca să-i povestească lui Jim aventurile sale, în timp ce Jim făcu mare parte din treabă. Frățiorul mai mic al lui Tom (sau, mai degrabă, fratele vitreg), Sid, terminase deja ce avea de făcut (să curețe prin casă) pentru că era un băiețel liniștit și nu avea parte de aventuri care să-i aducă neazuri.

În timp ce Tom mânca și mai șterpelea câte un cub de zahăr, mătușa Polly îi puneă întrebări profunde și pline de capcane, pentru că voia să-l prindă cu mâța-n sac. Ca alte suflete inocente, se încredea în vanitatea ei cum că ar fi posedat o anumită diplomatie misterioasă cu ajutorul căreia să deslușească secretele nepotului.

– Tom, a fost cam cald astăzi la școală, nu?